

Η ΤΙΝΚΕΡΜΠΕΛ

ΚΑΙ Ο
ΧΑΜΕΝΟΣ ΘΗΣΑΥΡΟΣ

Η Ιστορία
της ταινίας

ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΙ
8 ΕΓΧΡΩΜΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΜΕ
ΣΚΗΝΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΑΙΝΙΑ!

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: TINKER BELL AND THE LOST TREASURE

Από τις Εκδόσεις Random House, Νέα Υόρκη 2009

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Η Τίνκερ Μπελ και ο χαμένος θησαυρός**

ΑΠΟΔΟΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Kimberly Morris

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Χρύσα Θ. Μπανιά

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Άννα Μαράντη

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Μερσίνα Λαδοπούλου

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: Ι. Πέππας ΑΒΕΕ

ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ: Κωνσταντίνα Παναγιώτου & ΣΙΑ Ο.Ε.

© Disney Enterprises, Inc., 2011

All rights reserved.

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2011

Πρώτη έκδοση: Ιούνιος 2011, 3.000 αντίτυπα

ISBN 978-960-496-336-2

Τυπώθηκε σε 100% ανακυκλωμένο χαρτί.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

Έδρα: Τατοΐου 121

144 52 Μεταμόρφωση

Βιβλιοπωλείο: Μαυρομικάλη 1

106 79 Αθήνα

Τηλ.: 2102804800

Telefax: 2102819550

www.psichogios.gr

e-mail: info@psichogios.gr

PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Head office: 121, Tatoïou Str.

144 52 Metamorfoffi, Greece

Bookstore: 1, Mavromichali Str.

106 79 Athens, Greece

Tel.: 2102804800

Telefax: 2102819550

www.psichogios.gr

e-mail: info@psichogios.gr

Η ΤΙΝΚΕΡΜΠΕΛ

ΚΑΙ Ο
ΧΑΜΕΝΟΣ ΘΗΣΑΥΡΟΣ

Η ιστορία της ταινίας

*Μετάφραση:
Χρύσα Θ.Μπανά*

ΟΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ ΔΙΑΘΕΤΟΥΝ
0,10 €
ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥΣ ΓΙΑ ΟΛΟ ΤΟ 2011
ΜΕ ΣΤΟΧΟ ΤΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ 150.000 €
ΓΙΑ ΚΟΙΝΩΦΕΛΕΙΣ ΣΚΟΠΟΥΣ.

Η Λύρια, η καλύτερη νεράιδα-παραμυθού στο Νεραϊδόκοσμο, αιωρούνταν μπροστά σε μια περίτεχνη ταπισερί. Αναζητούσε έμπνευση για ένα νέο ποίημα, ένα ποίημα που θα απάγγελε στη Φθινοπωρινή Γιορτή.

Η ταπισερί απεικόνιζε τις νεράιδες της φύσης: τις ξεχωριστές νεράιδες που έκαναν τις εποχές να αλλάζουν τέσσερις φορές το χρόνο στην Ενδοχώρα. Η Λύρια ήξερε ότι εκείνη τη στιγμή οι νεράιδες φρόντιζαν να φτάσει το φθινόπωρο με όλη την εξαίσια δόξα του.

Τα λόγια άρχισαν να έρχονται στο μυαλό της καθώς κοιτούσε τη θαυμαστή ταπισερί. Άρχισε να τα

απαγγέλλει ήουχα, ενώ η ματιά της πλανιόταν στα εκθαμβωτικά χρώματα του φθινοπώρου.

*Οι αλλαγές των εποχών
θαύματα είναι που περνούν.
Για ανώνες τη μαγεία
οι νεράιδες διασκορπούν.
Μα της φύσης τα ωραία μάγια
το φθινόπωρο θα ῥθούν.
Σαν φτάσει η ώρα της σοδειάς
μυστήρια θα αποκαλυφθούν.
Φέτος το γαλαζόχρωμο φεγγάρι
θα δάμψει πριν απ' τη βροχή.
Κι ίσως οι ακτίδες του το δρόμο να φωτίσουν
γι' αυτό που έχει χαθεί.*

Η Λύρια έκλεισε τα μάτια και φαντάστηκε τι συνέβαινε εκείνη τη στιγμή στην Ενδοχώρα. Φαντάστηκε τις ομάδες των γοργόφτερων νεραϊδών που γλιστρούσαν πάνω από τα δέντρα, αφήνοντας πίσω τους μια ουρά από νεραϊδόσκονη. Ως διά μαγείας, στο πέρασμά τους τα πράσινα φύλλα γίνονταν κίτρινα, πορτοκαλιά και κόκκινα.

Σε ένα παρτέρι με ηλιοτρόπια, νεραϊδες των κήπων έκοβαν τα μαραμμένα πέταλα από τους μίσχους. Πουλιά που περίμεναν κρατώντας πλεχτά καλάθια

έτρεχαν να πιάσουν τους ηλιόσπορους που έπεφταν. Οι νεράιδες θα τους μετέφεραν πίσω στο Νεραϊδόκοσμο για να τους αποθηκεύσουν μέχρι την άνοιξη, όταν θα άλλαζαν ξανά τις εποχές.

Η Βίντια, η πιο γοργή από όλες τις γοργόφιτες νεράιδες, στριφογύριζε στα δάση δημιουργώντας στροβίλους που έκαναν τα φύλλα να πέφτουν από τα δέντρα πλέοντας στον αέρα.

Η Μπεκ, μια νεράιδα των ζώων, έτρεχε σε δέντρα και σπηλιές για να σκεπάσει τα ζώα που έπεφταν σε χειμερία νάρκη για το μακρύ τους ύπνο, αφού είχε φροντίσει να δώσει στο καθένα από ένα μεγάλο, θρεπτικό γεύμα.

Η Φλώρα, άλλη μια νεράιδα των ζώων, είχε αναλάβει τα αποδημητικά πλάσματα. Οδηγούσε ένα κοπάδι χήνες σε ένα μακρύ διάδρομο απογείωσης. Τους έκανε σήμα να απογειωθούν κι ύστερα έσκυβε πάνω στην ώρα για να μην παρασυρθεί από το κοπάδι που έφευγε στο μυτερό σχηματισμό του.

Μακάρι να μπορούσαν οι άνθρωποι να δουν πόση δουλειά είχαν οι νεράιδες! Μα δεν το έβλεπαν. Κι ούτε θα το έβλεπαν ποτέ. Το μόνο που θα καταλάβαιναν ήταν ότι μια μέρα, ως εκ θαύματος και φαινομενικά μέσα σε μία νύχτα, είχε φτάσει το φθινόπωρο.

Ως τότε, όμως, οι νεράιδες που είχαν δουλέψει τό-

σο σκληρά για να το κάνουν πραγματικότητα θα είχαν φύγει τρεχάτες για το Δεύτερο Άστρο Δεξιά, προκειμένου να γυρίσουν στο σπίτι, στο Νεραϊδόκοσμο, για να γιορτάσουν την ολοκλήρωση του έργου τους στη Φθινοπωρινή Γιορτή.

Πίσω στο Νεραϊδόκοσμο ο φύλακας νεραϊδόσκονης, ο Τέρενς, έτρεχε στην Αποθήκη της Νεραϊδόσκονης όσο πιο γρήγορα μπορούσε. Είχε να κάνει τόσα πράγματα! Ήταν τόσο πολλές οι νεραΐδες και οι προμήθειες που έπρεπε να μεταφερθούν προς και από την Ενδοχώρα, ώστε φαινόταν πως κι ο ίδιος έτρεχε διαρκώς από τη μία παράδοση στην επόμενη.

Η νεραϊδόσκονη κρατούσε τους πάντες και τα πάντα στον αέρα. Γι' αυτό, όταν έπρεπε να αλλάξει μια εποχή, οι φύλακες της νεραϊδόσκονης δούλευαν μέρα και νύχτα. Και τηρούσαν τους κανόνες με αυστηρότητα: μία κούπα για κάθε νεραΐδα την ημέρα. Ούτε περισσότερο ούτε λιγότερο. Ο κάθε κόκκος ήταν πολύτιμος.

Ο Τέρενς μπήκε πετώντας στην πολυάσχολη απο-

θήκη όπου ετοιμάζαν τη σκόνη για παράδοση. Προσγειώθηκε δίπλα στο φίλο του, τον Στόουν, που στεκόταν στην παραγωγή. «Καλημέρα, Στόουν».

«Γεια σου, Τέρενς», απάντησε ο Στόουν, χαρούμενος που έβλεπε το φίλο του.

Οι δύο φίλοι άρχισαν να πετούν τα σακουλάκια με τη σκόνη ο ένας στον άλλο, προτού τα αφήσουν με προσοχή πάνω στον ιμάντα.

Μα πριν προλάβουν να ξαναρχίσουν το παιχνίδι, μπήκε φουριόζος ο Φέρι Γκάρι, φωνάζοντας διαταγές. «Εμπρός! Άντε, λοιπόν, κουνηθείτε όλοι! Οι νεραίδες δεν μπορούν να πετάξουν στην Ενδοχώρα χωρίς νεραϊδόσκονη. Τέρενς! Παρέδωσες τη νεραϊδόσκονη στους ανιχνευτές;»

«Ναι», απάντησε ο Τέρενς. «Κι αυτή που ήταν για σήμερα, μα και την αυριανή».

«Θυμήσου», συνέχισε ο Φέρι Γκάρι, «μία κούπα ο καθένας. Όχι περισσότερο, όχι λιγότερο».

Ο Τέρενς κούνησε το κεφάλι. «Ξέρω, Φέρι Γκάρι».

Στην άλλη άκρη της αποθήκης ο χρονομέτρης τράβηξε ένα μοχλό που έστειλε μια κοιμισμένη μέλισσα σε ένα λουλουδομεγάφωνο. Το ξαφνιασμένο έντομο ξύπνησε με ένα δυνατό BZZZ, δίνοντας το σήμα ότι η βάρδια είχε τελειώσει.

Ο Τέρενς ετοιμάστηκε να φύγει.

«Για πού με το καλό;» ρώτησε ο Φέρι Γκάρι χα-

μογελώντας πονηρά στον Μπολι και τον Φλιντ, άλλους δυο φύλακες νεραϊδόσκονης.

«Έχω κάτι δουλειές και... διάφορα», απάντησε αόριστα ο Τέρενς.

Ο Μπολι έκλεισε με σημασία το μάτι στον Φλιντ. «Ωω... δουλειές!»

«Και *διάφορα*», πρόσθεσε ο Φλιντ.

Ο Τέρενς ήξερε ότι τον πείραζαν για τη φίλη του, την Τίνκερ Μπελ. Καμιά φορά, όμως, ήταν καλύτερα να κάνει το χαζό. «Παιδιά, γιατί έχετε αυτό το υφάκι;»

Ο Φλιντ και ο Μπολι χαμογέλασαν πλατιά και απάντησαν με μια φωνή: «Μπα, τίποτα!»

«Πες χαιρετίσματα στην Τίνκερ Μπελ», σφύριξε χαμογελώντας ο Φέρι Γκάρι.

Ο Τέρενς έφυγε πετώντας, αποφασισμένος να αγνοήσει τα πειράγματά τους και να κάνει μια αξιοπρεπή έξοδο. Δυστυχώς –*ΜΙΑΝΤΚ!*– έπεσε πάνω σε ένα ράφι γεμάτο κατσαρολικά.

Οι άλλοι φύλακες ξέσπασαν σε γέλια τη στιγμή που ο Τέρενς πρόβαλε μέσα από το χαμό με ένα φαρδύ λάστιχο γύρω από το λαιμό. Ακόμα και ο ίδιος δεν μπορούσε να πάψει να γελά. Έβγαλε το λάστιχο. «Σας πειράζει να το πάρω αυτό;»

Ο Φέρι Γκάρι χαμογέλασε πλατιά. «Καθόλου».

«Ευχαριστώ. Τα λέμε αύριο». Ο Τέρενς απογειώθηκε και το έβαλε για το Ρέμα του Νεραϊδόκοσμου,

όπου η Τίνκερ Μπελ είχε αρχίσει την κατασκευή μιας καινούριας βάρκας.

Η Τίνκερ Μπελ ήταν καταπληκτική. Είχε φαντασία, ήταν πεισματάρη· καμιά φορά ήταν απλώς θεότρελη.

Δεν είναι πάντα εύκολο να είσαι κοντά στην Τίνκερ Μπελ, σκέφτηκε ο Τέρενς χαμογελώντας, μα είναι πάντα ενδιαφέρον. Γιατί με την Τίνκερ Μπελ, κανένας δεν ήξερε ποτέ τι θα συνέβαινε.

Τα σχέδια της Τίνκερ Μπελ ήταν τόσο συναρπαστικά που οι φίλοι της ήθελαν πάντα να βοηθούν, είτε εκείνη το χρειαζόταν, είτε όχι. Σήμερα που κατασκεύαζε τη βάρκα της, η Τινκ είχε δύο βοηθούς: το Τυρί, ένα ποντίκι που τη βοηθούσε πολύ, και τον Φλάτερ, ένα πουλί που δεν τη βοηθούσε και τόσο.

Ο Φλάτερ είχε καλές προθέσεις, απλώς το σφυρί του έπεφτε διαρκώς κάπου κοντά στο κεφάλι της Τίνκερ Μπελ.

Η βάρκα, φτιαγμένη από μια αδειασμένη κολοκύθα, έσιεκε πάνω σε μια ράμπα. Η Τινκ γλίστρησε σβέλτα κάτω από τη βάρκα για να ελέγξει το μηχανισμό της ρόδας που θα την κουνούσε.

«Εντάξει. Δοκίμασέ το τώρα, Τυρί».

Το Τυρί άρχισε να κάνει πετάλι και η ρόδα άρχισε να στρίβει.

«Ναι, αυτό είναι! Συνέχισε!»

«Ειδική αποστολή για την Τίνκερ Μπελ», ακούστηκε μια γνώριμη φωνή.

Η Τινκ ξεπρόβαλε κάτω από τη βάρκα. Ήταν ο Τέρενς.

«Ποιος κολλητός σου φέρνει Χαμένα Πράγματα;» ρώτησε εκείνος.

«Η Ίριδα;» απάντησε αμέσως η Τινκ.

«Όχι. Κάποιος άλλος».

Η Τινκ έγειρε το κεφάλι κι έκανε πως σκέφτεται συγκεντρωμένη. «Η Φλώρα;»

«*Εγώ!*» απάντησε ο Τέρενς κατσουφιάζοντας.

Η Τινκ γέλασε για να καταλάβει ο Τέρενς ότι τον πείραζε. «Σε πειράζω!» Έδειξε τη βάρκα της. «Λοιπόν, πώς σου φαίνεται το Πλοίο *Εξπρές Νεραϊδόσκονη*;»

«Ωραίο! Τα παιδιά κάτω στην αποθήκη θα ξετρελαθούν μ' αυτό! Είναι βέβαιο ότι θα μας βοηθήσει πολύ στις παραδόσεις».

«Αυτό είναι λασιχο-τέτοιο;» ενδιαφέρθηκε η Τινκ δείχνοντας το λάστιχο που κρατούσε ο Τέρενς.

Εκείνος της το έδωσε. «Σκέφτηκα ότι θα το χρειαστείς στη μηχανή».

Η Τίνκερ Μπελ πήρε το λάστιχο και άρχισε να το

τεντώνει... να το τεντώνει... να το τεντώνει ώσπου –ΣΝΑΠ!– πήρε ξανά το αρχικό του σχήμα κι έδεσε φιόγκο την Τινκ.

Η Τινκ εντυπωσιάστηκε από τη δύναμη και την ταχύτητα. «Νομίζω ότι αυτό θα είναι τέλειο».

Η Τινκ και ο Τέρενς τύλιξαν το λάστιχο όσο πιο σφιχτά μπορούσαν γύρω από τη ρόδα της βάρκας. Ο Φλάτερ και μια μέλισσα έφεραν ένα συνδετήρα από κλαδάκι για να τη στερεώσουν.

Η Τινκ πήδνησε στη βάρκα και πήρε το τιμόνι. «Εντάξει, Τυρί! Ώρα να σαλπάρουμε».

Το Τυρί άφησε το φρένο και η βάρκα γλίστρησε απαλά στο νερό.

«Επιπλέει!» φώναξε χαρούμενη η Τινκ.

Το Τυρί, ο Φλάτερ και η μέλισσα απάντησαν με τιτιβίσματα, βόμβους και ζητωκραυγές. Ο Τέρενς έφτιαξε γρήγορα ένα κανό από ένα φύλλο κι έφτασε την Τινκ τραβώντας κουπί. «Ετοιμη για την επίσημη δοκιμή; Μη φοβάσαι, θα είμαι συνέχεια δίπλα σου».

Η Τίνκερ Μπελ κούνησε το κεφάλι. «Όλα έτοιμα», απάντησε πρόθυμα.

«Τότε φύγαμε», πρόφερε ο Τέρενς.

Η Τινκ τράβηξε το σχοινί κι η βάρκα έφυγε με ορμή, σηκώνοντας ένα τεράστιο κύμα που έλυσσε τον Τέρενς και το φυλλοκανό του. Ο Τέρενς κατάπιε μια

γουλιά νερό κι άρχισε να φτύνει, καθώς η βάρκα του άρχισε να γεμίζει νερό.

Η Τινκ έλπιζε να κατάφερνε ο Τέρενς να μείνει στην επιφάνεια αρκετά ώστε να δει τι αριστούργημα της μηχανικής ήταν η βάρκα της. Ήταν πλήρως εξοπλισμένη κι είχε ένα σωρό επιλογές. «Και τώρα, η υδροκίνηση!» φώναξε.

Η Τινκ τράβηξε άλλον ένα μοχλό που ήταν φτιαγμένος από ένα κλαδάκι.

ΦΛΟΥΠ! ΦΛΟΥΠ!

Φτερά από φλοιό δέντρου ξετυλίχτηκαν στις δυο πλευρές της βάρκας και δυο σκι ξεπετάχτηκαν από το κάτω μέρος.

Η Τινκ χαλάρωσε το λάστιχο και η ρόδα της βάρκας άρχισε να στροβιλίζεται σαν ανεμιστήρας. Το κολοκυθοσκάφος της έτρεχε περισσότερο από όσο είχε φανταστεί ότι ήταν δυνατόν.

Ίσως έτρεχε λιγάκι υπερβολικά.

Ένα έντομο πλησίασε πετώντας το πρόσωπο της Τινκ. Έσκυψε και το απέφυγε πάνω στην ώρα. Το έντομο την προσπέρασε, μα όταν η Τινκ στράφηκε προς τα πίσω, το είδε να πετά ίσια στο στόμα του Τέρενς. Εκείνος φώναξε κι έφτυσε το έντομο.

Η Τινκ ξαναγύρισε γρήγορα το κεφάλι και γούρλωσε τα μάτια. Αχ, όχι! Η βάρκα πλησίαζε την άλλη όχθη του ποταμού!

ΚΡΑΚ! ΚΡΑΚ!

Τα σκι ξεκόλλησαν καθώς η κολοκύθα κόντεψε να ανατραπεί στην όχθη και πήρε κι άλλη ταχύτητα.

«Οοοοοοχ!» φώναξε η Τινκ.

Μα η βάρκα προχωρούσε... και προχωρούσε, πηγαίνοντας ίσια προς ένα δέντρο!

Η Τίνκερ Μπελ έκλεισε τα μάτια και ετοιμάστηκε για την πρόσκρουση.

Αντί να πέσει πάνω στο δέντρο, όμως, η βάρκα συνεχίστηκε να κινείται και να ανεβαίνει βουίζοντας τον κορμό, ώσπου, αργά αλλά σταθερά, άρχισε να μουγκρίζει και σταμάτησε στα τελευταία κλαδιά.

Η Τινκ άνοιξε τα μάτια της. Δεν το πίστευε. Ήταν φανταστικό! Καταπληκτικό! Θαύμα! Όχι μόνο ήταν ζωντανή, αλλά και η βάρκα ήταν άθικτη. Με λίγο μαστόρεμα και λίγη επιδιόρθωση, όλα θα ήταν εντάξει.

Ή μάλλον... όλα θα *μπορούσαν να είναι* εντάξει αν δεν υπήρχε η αναθεματισμένη δύναμη της βαρύτητας.

ΚΡΙΙΚ!

Το βάρος της βάρκας ήταν υπερβολικό για τα λεπτά κλαδιά πάνω στα οποία είχε κουρνιάσει.

Οχ!

Το τελευταίο πράγμα που είδε η Τινκ ήταν η έκπληκτη ματιά ενός τρυποκάρυδου με κόκκινο λοφίο τη στιγμή που πέρασε πλάι του κατακυλώντας.

«Ααααα!» τσίριξε.

Ο Τέρενς είχε παρακολουθήσει όλη τη σκηνή. Άρχισε να κωπηλατεί το φυλλοκανό του ως την άλλη άκρη του ποταμού, πήδηξε έξω και έτρεξε στο δέντρο στο οποίο είχε πέσει η Τινκ. «Τινκ; Τινκ!» φώναξε.

Τη βρήκε σωριασμένη στο έδαφος, ανάμεσα σε σπασμένα κομμάτια κολοκύθας, τη ρόδα της βάρκας που είχε γίνει θρύψαλα και κάμποσα σκόρπια κλαδάκια.

«Καλά είσαι;» Τη βοήθησε προσεκτικά να σηκωθεί.

«Ναι, ευχαριστώ», απάντησε εκείνη καθώς πάλευε να σταθεί στα πόδια της. «Μόνο που τώρα οι φίλοι σου θα πρέπει να περιμένουν λίγο καιρό ακόμα».

Η Τινκ ακουγόταν πολύ ήρεμη και επαγγελματίας. Ο Τέρενς ανακουφίστηκε. Ήξερε ότι συχνά δυσκολευόταν να συγκρατήσει τα νεύρα της.

Κοίταξε προσεκτικά τα απομεινάρια της βάρκας. «Έντυπωσιάστηκα. Συνήθως όταν κάποια εφευρέσή σου δεν πετυχαίνει, φρικόρεις! Ομολογώ ότι τώρα το χειρίστηκες με πολλή ψυχραιμία».

Εκείνη τη στιγμή ο Τέρενς γύρισε και είδε ότι η Τινκ είχε αρχίσει να φρικόρει. Χοροπηδούσε εξορ-

γοιμένη, κάνοντας θυμωμένες γκριμάτσες και κλωτσώντας τα πόδια πίσω από την πλάτη του.

Ο Τέρενς αναστέναξε. «Βιάστηκα».

«Μα να πέσω πάνω σε δέντρο;» εξερράγη η Τίνκερ Μπελ, μην μπορώντας να συγκρατηθεί άλλο. «Τα νεύρα μου! Το έκανα για να σας βοηθήσω, Τέρενς. Έπρεπε να δουλέψει».

Η Τίνκερ Μπελ κάθισε στο έδαφος και σταύρωσε τα χέρια κατοουφιάζοντας.

Ο Τέρενς κάθισε με την πλάτη στη δική της. Καθόλου δεν του άρεσε όταν η Τινκ στενοχωριόταν. «Έλα τώρα. Κοίτα, θέλει λίγο μαστόρεμα μόνο. Για να δούμε... ποιον ξέρω που είναι καλός μάστορας; Ο Μπομπλ! Είναι καλός μάστορας. Η Φέρι Μέρι! Εκείνη έχει μεγάλη πείρα. Ή... τι λες για τον Κλανκ;»

Η αίσθηση του χιούμορ της Τίνκερ Μπελ ξύπνησε κι έβαλε τα γέλια.

Πριν προλάβουν να πουν λέξη, ο ήχος μιας καλαμένιας πίπιζας έσκισε τον αέρα. Μόνο ένα είδος νεράιδας χρησιμοποιούσε τέτοια πίπιζα. Οι νεράιδες-κήρυκες ήταν οι βοηθοί της Βασίλισσας Κλάριον. Εμφανίζονταν μόνο όταν ήταν επείγουσα ανάγκη να μιλήσει η Βασίλισσα με κάποιον. Ταραγμένοι, η Τινκ και ο Τέρενς σήκωσαν το κεφάλι και είδαν την επικεφαλής νεράιδα-κήρυκα της Βασίλισσας Κλάριον,

τη Βιόλα, να πλησιάζει με μεγάλη ταχύτητα. Θύμιζε νεράιδα σε αποστολή.

«Όχι», είπε ο Τέρενς. «Κάτι έκανες πάλι». Κοίταξε την Τινκ.

«Όχι, δεν έκανα τίποτα εγώ», επέμεινε εκείνη. «Τουλάχιστον σήμερα».

«Μήπως είναι για τις βρομούσες;» ρώτησε μαλακά ο Τέρενς.

Η Τίνκερ Μπελ δάγκωσε τα χείλη. «Ω, όχι!»

Η Βιόλα πλησίασε το έδαφος. «Τίνκερ Μπελ», ανακοίνωσε. «Η Βασίλισσα Κλάριον περιμένει».

Η έκφραση στο πρόσωπο της Τίνκερ Μπελ φανέρωνε αψηφισιά, φόβο και τύψεις μαζί. Ο Τέρενς έλπιζε ότι, σε όποιο μπελά κι αν είχε μπει αυτή τη φορά, δε θα ήταν πολύ σοβαρός. Μα ό,τι κι αν συνέβαινε, θα ήταν εκεί για την Τινκ. Γι' αυτό είναι οι φίλοι.

Οι κάτοικοι του Νεραϊδόκοσμου ετοιμάζονται να φέρουν το φθινόπωρο στην Ενδοχώρα.

Η Τριδα αλλάζει το χρώμα των φύλλων.

Η Φλώρα βοηθά ένα πουλάκι να προσγειωθεί με ασφάλεια.

Η Νεραϊδόσκονη και η Φέρι Μέρι ετοιμάζονται για τη Φθινοπορινή Ποιρτή.

Η ΤΙΝΚΕΡ ΜΠΕΛ

ΚΑΙ Ο

ΧΑΜΕΝΟΣ ΘΗΣΑΥΡΟΣ

Η γιορτή της γαλάζιας φθινοπωρινής πανσελήνου πλησιάζει. Η Τίνκερ Μπελ ενθουσιάζεται όταν την επιλέγουν να φτιάξει το Σκήπτρο του Φθινοπώρου. Ο φίλος της ο Τέρενς προσπαθεί να βοηθήσει, μα καταλήγει να γίνει εμπόδιο – και να την εκνευρίσει. Σαν να μην έφταναν όλα αυτά, η Τινκ σπάζει κατά λάθος τη φεγγαρόπετρα του σκήπτρου! Τώρα πρέπει να ταξιδέψει βόρεια της Χώρας του Ποτέ για να βρει το μόνο πράγμα που μπορεί να φτιάξει την πέτρα: το μαγικό Καθρέφτη της Ινκάντια. Θα μπορέσει η Τινκ να ολοκληρώσει το σκήπτρο –και να τα ξαναβρεί με τον Τέρενς– προτού ανατείλει το γαλάζιο φεγγάρι; Ανακαλύψτε το σε αυτή την καταπληκτική τρυφερή νεραϊδοϊστορία.

© 2011 Disney Enterprises, Inc.
www.DisneyFairies.com
All rights reserved.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΛΟΣ Α.Ε.
ΤΑΤΟΪΟΥ 121, 144 52 ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΤΗΛ.: 210 28 04 800 • FAX: 210 28 19 550
www.psichoglos.gr • e-mail: info@psichoglos.gr

Από 8 ετών

ISBN 978-960-496-336-2

9 789604 963362

ΚΩΔ. ΜΗΧΗΣΗΣ: 10127

ΔΙΑΒΑΖΩ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΓΙΑΤΙ ΚΑΘΕ ΒΙΒΛΙΟ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΝΕΑ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ